

Luonnonsuojelulain 83 §:n mukainen päätös koskien rauhoitettujen lintulajien häirintää ja tappamista

1 Hakija

Tmi Rautiainen Heikki Tapio

2 Asia

Lupahakemus valkoposkihanhien pelloilta karkottamiseen Tohmajärvellä, Pohjois-Karjalassa. Asia on tullut vireille Varsinais-Suomen ELY-keskukseen asianumerolla VARELY/8363/2025.

3 Hakemus

Lupaa haetaan valkoposkihanhien karkottamiseen viljelmiltä seuraavan tilan peltolohkoilla: 848032604.

Alueet, joille lupaa valkoposkihanhien karkottamiseen haetaan, sijoittuvat valkoposkihanhien arktisen muuton reitille. Hakemusalueen pellot sijoittuvat Tohmajärvelle. Hakemuksen kattama peltoala on 25 hehtaaria. Lupaa haetaan ajalle 29.4.–31.5. ja 20.8.–31.10. vuosina 2026–2036. Hakija on karkottanut valkoposkihanhia aiemmin poikkeusluvalla VARELY/2602/2024. Lupaa haetaan myös 51 valkoposkihanhen tappamiseen.

Lupaa haetaan valkoposkihanhien karkottamiseksi yrityksen viljelemiltä pelloilta kevät- ja syysmuuton aikaan. Lupaa haetaan viljelmille ja kotieläimille aiheutuvien vakavien vahinkojen estämiseksi, sillä suurina parvina levähtävät ja laiduntavat valkoposkihanhet aiheuttavat vakavaa vahinkoa viljelyksillä. Vahingot kohdistuvat erityisesti rehunurmiin ja oraisiin. Pelloille valkoposkihanhien laidunnuksen jälkeen mahdollisesti jäävää satoa ei voida hyödyntää, sillä kasvustossa on runsaasti ulosteita, joiden sisältämä tautiriski estää rehun käytön. Vahinkoja on aiheutunut 15 vuoden ajan, ja tässä ajassa valkoposkihanhien määrät alueella ovat lisääntyneet. Syysviljoja ei ole voinut kylvää ja lypsylehmien laitumelle lasku on viivästynyt, koska valkoposkihanhet on syöneet nurmik kasvuston. Nurmia on jouduttu uusimaan ja täydennyskylvämään, sekä torjumaan rikkakasveja. Lisäksi ulostetta kulkeutuu tuotantotiloihin jalkineissa ja koneiden renkaissa.

Vahinkoja on pyritty ehkäisemään pelottimilla, radio-ohjattavalla autolla, haukkaleijoilla ja ajamalla lintuja pois lohkoilta. Näistä on seurannut vain hetkellinen vaikutus, jonka jälkeen linnut ovat palanneet takaisin pellolle.

Muiden alueen linnustotietojen perusteella tiedetään, että hakemusalueella levähtää lisäksi erityisesti keväisin tundra- ja metsähanhia.

4 Määräykset, joita hakemus koskee

Valkoposkihanhi ja tundrahanhi (*Anser albifrons*) ovat luonnonsuojelulain (9/2023) 69 §:n nojalla rauhoitettuja.

Luonnonsuojelulain 70 §:n mukaan rauhoitetun eläinlajin tahallinen tappaminen ja vahingoittaminen on kielletty.

Luonnonsuojelulain 70 § kieltää rauhoitettujen eläinlajien tahallisen häirinnän, erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muutonaikaisilla levähdysalueilla tai muuten lajien elämänsäkierron kannalta tärkeillä alueilla.

Luonnonsuojelulain 83 §:n mukaan Lupa- ja valvontavirasto voi myöntää luvan poiketa kielloista, jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole, mm. viljelmille ja kotieläimille koituvan vakavan vahingon estämiseksi. Poikkeuksesta ei saa olla haittaa eliölajin suotuisan suojelutason säilyttämiselle tai sen saavuttamiselle.

5 Päätös ja lupaehtot

Lupa- ja valvontavirasto myöntää hakijalle luvan valkoposkihanhiin ja tundrahanhiin karkottamiseen niitä vahingoittamattomilla menetelmillä alla luetelluin ehdoin. Lupaa ei myönnetä valkoposkihanhiin tappamiseen.

1. Lupa on voimassa vuosina 2026–2028.
2. Karkottaminen on sallittua keväällä vuonna 2026 aikavälillä 23.4.–31.5. ja vuosina 2027–2028 aikavälillä 1.4.–31.5. Kevätmuuton aikana karkottamisessa on sallittua käyttää lintuja vahingoittamattomia menetelmiä pois lukien kovaääniset äänipelotteet.
3. Syysmuuttokaudella karkottaminen on sallittua aikavälillä 20.8.–30.11. Syysmuuton aikana karkottamisessa on sallittua käyttää lintuja vahingoittamattomia menetelmiä mukaan lukien kovaääniset äänipelotteet. Luvanhaltijan tulee ottaa yhteyttä kuntaan ja tehdä tarvittaessa meluilmoitus ennen äänitykin ja muiden kovaäänisten äänipelotteiden käyttöä.

Alue, jolla valkoposkihanhia ja tundrahanhia saa karkottaa

4. Karkotustoimia saa tehdä liitteessä 1 (A) luetelluilla kasvulohkoilla. Lupa koskee tilan tilatunnuksella olevia kasvulohkoja vuoden 2025 tilanteen mukaisesti. Jos lohkojen pinta-aloissa tai sijoittumisessa tapahtuu muutoksia luvan voimassaoloaikana, lupa-alue ei laajene, pienene tai siirry uusille alueille. Lupa-alueen voi tarkistaa karttapalvelusta, joka löytyy osoitteesta:

<https://ely.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=4468f6356dad4bcf99ef0be17c28adcd>

5. Valkoposkihanhia ja tundrahanhia ei saa karkottaa pelloilta, joilla niiden laidunnus ja lepääminen eivät aiheuta vakavaa vahinkoa. Tällaisia pelloja ovat puidut viljapellot, luonnonhoitonurmet, monimuotoisuuskasvit, lintupellot, pysyvästi viljelemättömät pellot, suojavyöhykkeet- ja kaistat, viherlannoitusnurmet ja kesantopellot. Valkoposkihanhia ja tundrahanhia saa kuitenkin karkottaa sellaisilta

puiduilta viljapelloilta, joilla puinnin jälkeen kasvava kasvusto on tarkoitus korjata (esim. kerääjäkasvi tai uudistettu nurmi).

Muut ehdot karkotustoiminnan toteutukseen

6. Karkotustoimenpiteitä saavat toteuttaa luvanhaltija ja hänen valtuuttamansa henkilöt. Luvanhaltija vastaa siitä, että kaikki karkotustoimenpiteiden suorittamiseen osallistuvat henkilöt noudattavat tämän luvan ehtoja.
7. Karkottamisessa voi käyttää koira, joka on ominaisuuksiltaan ja koulutustasoltaan toimintaan soveltuva, ja koko toiminnan ajan ohjaajan hallinnassa. Koira ei saa vahingoittaa valkoposkihanhia, eikä muita alueella liikkuvia tai pesiviä rauhoitettuja lintuja. Koiran käyttämisessä tulee huomioida myös muu koiria koskeva lainsäädäntö.
8. Karkotusmenetelmiä ei saa kohdistaa muihin mahdollisesti samoilla peltoalueilla levähtäviin rauhoitettuihin lintulajeihin.
9. Hakija vastaa tarvittaessa yhteydenpidosta muihin viranomaisiin ja maanomistajiin.

Toimenpiteiden valvonta

10. Tämä lupa tai sen kopio on oltava mukana toimenpiteitä tehtäessä (esim. puhelimesta) ja pyydetessä lupa on esitettävä.
11. Lupa- ja valvontavirasto valvoo lupaehtojen noudattamista. Luvan valvonnan yhteydessä voidaan tarvittaessa tehdä tarkastuksia.
12. Luvan käytöstä tulee raportoida tämän päätöksen liitteenä olevalla raportointilomakkeella vuosittain 31.12. mennessä. Raportti toimitetaan Lupa- ja valvontaviraston kirjaamoon (kirjaamo@lvv.fi) päätöksen asianumerolla LVV-U/28923/2026 varustettuna.

6 Perustelut

Hakemusalueen pelloilla levähtää suuria määriä valkoposkihanhia ja niiden katsotaan tästä syystä olevan luonnonsuojelulaissa tarkoitettuja muuton kannalta tärkeitä levähdysalueita ja muuten lajien elinkierron kannalta tärkeitä alueita, jolloin valkoposkihanhiin häirintä edellyttää luonnonsuojelulain mukaisen poikkeusluvan.

Päätös koskee hakemuksesta poiketen myös tundrahanhea, sillä taustatietojen perusteella tiedetään, että alueella levähtää valkoposkihanhiin lisäksi tundrahanhia, usein samoissa parvissa muiden lintujen kanssa. Vahinkojen tehokas ehkäisy edellyttää, että hakijalla on lupa myös tundrahanhiin karkottamiseen.

Hakemus täyttää luonnonsuojelulain 83 §:n ehdot ja poikkeuslupa voidaan myöntää viljelmille aiheutuvan vakavan vahingon estämiseksi. Poikkeuslupa myönnetään valkoposkihanhiin ja tundrahanhiin karkottamiseen niitä vahingoittamattomilla menetelmillä. Lupaa ei ole perusteltua myöntää valkoposkihanhiin tappamiseen.

Vakavien vahinkojen aiheutuminen

Suurina parvina levähtävät ja laiduntavat valkoposkihanhet ja tundrahanhet aiheuttavat vakavaa vahinkoa viljelyksillä. Vahingot kohdistuvat erityisesti rehunurmiin ja oraisiin. Syysviljoja ei ole voinut kylvää ja lypsylehmien laitumelle lasku on viivästynyt, koska

valkoposkihanhet on syöneet nurmikasvuston. Nurmia on jouduttu uusimaan ja täydennyskylvämään, sekä torjumaan rikkakasveja.

Muun tyydyttävän ratkaisun puuttuminen

Luvan myöntämisen edellytysten mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää vain, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Esimerkiksi erilaisiin pelotteisiin (pelotninleijat, -pallot jne.) valkoposkihanhet tottuivat helposti. Valkoposkihanhien ja tundrahanhien aiheuttamaa vakavaa viljelyvahinkoja ei tämänhetkisen tiedon perusteella voida torjua muuten kuin käyttämällä erilaisia karkotusmenetelmiä.

Lupa rauhoitettujen lintujen tappamiseen voidaan myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden aiheuttamaa vahinkoa ei voida torjua muilla keinoilla. Korkeimman hallinto-oikeuden valkoposkihanhien ampumista koskevan päätöksen KHO 2015:104 mukaan ampumiselle vaihtoehdoisen vahingontorjuntakeinon on oltava tehokas eli vähennettävä merkittävästi vakavaa vahinkoa ollakseen tyydyttävä. Toisaalta tyydyttävän vaihtoehdon tulee olla taloudellisessa mielessä ja muutenkin toteuttamiskelpoinen.

Poikkeuslupaa ei voida myöntää valkoposkihanhien kuoliaaksi ampumiseen, sillä Luken tutkimustulosten ja Itä-Suomen hallinto-oikeuden päätöksen (2633/2023) mukaan ampumiselle vaihtoehdoisen karkotuskeinon, paukkupatruunan, käyttö on toimiva karkotuskeino ja muu tyydyttävä ratkaisu valkoposkihanhien kuoliaaksi ampumiselle. Aiemmillä poikkeusluvilla myönnetyn kuoliaaksi ampumisen tavoitteena ei ole ollut valkoposkihanhien kannan säätely, vaan niiden pelottelu ja karkottaminen viljelmiltä.

Luken tutkimuksen mukaan paukkupatruunakarkotus on yhtä tehokasta kuin kuolettavasti tehty karkotus. Tutkimustulokseen liittyvästä epävarmuudesta huolimatta Luke ei viittaa siihen, että paukkupatruunalla tapahtuva karkottaminen toimisi tavoitellun karkotusvaikutuksen kannalta riittämättömällä tavalla tai ainakaan olennaisesti huonommin kuin kuoliaaksi ampuminen. Joissakin tilanteissa tai paikoissa kuolettavalla ampumisella voi olla jonkin verran tehokkaampi vaikutus, mutta tutkimustietoa siitä, mitkä tällaiset tilanteet ja paikat ovat, ei ole. Menetelmien kustannustehokkuudesta ei ole tarkkaa tietoa, mutta kuoliaaksi ampumisen kustannuksia lisää ainakin ampumisturvallisuudesta huolehtiminen.

Tämänhetkisen käytettävissä olevan tiedon mukaan aktiivinen karkottaminen eri menetelmien yhdistelmällä (lähestyminen, käsilaser, koirat, BirdAlert-karkotin, paukkupatruuna) on tehokasta, ja vähentää hanhien laidunnusta nurmipelloilla, mutta se vaatii organisoitua, päätoimista ja jatkuvaa karkottamista ja hanhien valvontaa suhteellisen rajatulla alueella auringonnoususta auringonlaskuun. Valkoposkihanhien karkottaminen millä tahansa menetelmällä edellyttää toistoa.

Laki rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennalta ehkäisemisestä ja korvaamisesta (15/2022) sisältää mahdollisuuden hakea elinvoimakeskuksesta avustusta rauhoitettujen lintujen aiheuttamien viljelyvahinkojen torjumiseen. Lisäksi uuden CAP-kauden alettua vahinkoalueille on mahdollista perustaa ympäristösitoumuksen lohkokohtaisena toimenpiteenä lintupeltoja. Hyvin toimiva satovahinkojen torjunta edellyttää kokonaisvaltaista ratkaisua niin, että karkotustoimien lisäksi hanhille osoitetaan niille houkuttelevia ja levähtämiseen ja laiduntamiseen

soveltuvia peltoja (lintupellot), jossa hanhet voivat ruokailla rauhassa ilman häirintää. Lintupellot eivät näin ole vaihtoehtoinen menetelmä karkotustoimenpiteille vaan osa ratkaisua. Karkottaminen on toimivinta, kun valkoposkihanhet voivat karkotetuksi tultuaan siirtyä ruokailemaan alueelle, jolla ne eivät aiheuta vakavaa vahinkoa ja jossa saatava ravinto on hanhille erityisen houkuttelevaa.

Valkoposkihanhen suotuisa suojelutaso ja vaikutukset muihin luontoarvoihin

Lupaehtojen mukaisesti toteutettu häirintä ei heikennä valkoposkihanhen ja tundrahanhen suotuisaa suojelutasoa. Luvalla ei sallita ko. lajien vahingoittamista.

Luonnonsuojelulain 70 §:n mukaan rauhoitettujen eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden tahallinen häiritseminen erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänkierron kannalta tärkeillä paikoilla on kielletty. Oikeuskäytännön mukaan häirintää on pidettävä tahallisena, jos siitä aiheutuu luonnonsuojelulain tarkoittamaa häiriötä, vaikka toiminnan varsinaisena tavoiteltuna tuloksena ei olisi häiritseminen (KHO:2022:37, KHO:2015:124). Valkoposkihanhen ja tundrahanhen karkottamisesta aiheutuva häiriö muiden lajien pesintään ja muuttolevähtämiseen on otettava huomioon ja arvioitava luonnonsuojelulain kieltämänä tahallisena häirintänä, vaikka toimenpiteiden varsinaisena tavoitteena ei olisi häiritä muita lajeja.

Lintudirektiivin 13 artiklan mukaan lintudirektiivin nojalla toteutetut toimenpiteet eivät saa johtaa artiklassa 1 tarkoitettujen lintulajien nykyisen suojelutilanteen heikkenemiseen. Luonnonsuojelulain 1 §:n mukaan luonnonsuojelussa on tähdättävä luonnonvaraisten eliölajien suotuisan suojelutason saavuttamiseen ja säilyttämiseen.

Luke on tutkinut äänettömän- ja paukkupatruunakarkotuksen vaikutuksia pesimälinnustoon ja lepäileviin lintuihin. Pesimälinnuista tutkittiin kuovia ja töyhtöhyppää. Luken lausunnon mukaan karkotustoimenpiteet vaikuttavat positiivisesti töyhtöhyppien ja kuovien pesimämenestykseen. Karkottaminen voi vähentää petojen määrää sekä hanhien tallomisesta ja suojakasvillisuuden laiduntamisesta aiheutuvia pesätuhoja. Lausunnon mukaan vaikutus levähtävään linnustoon riippuu lajista ja etäisyydestä.

Valkoposkihanhen kevätmuutto sijoittuu lintujen lisääntymisen onnistumisen kannalta kriittiseen ajankohtaan ja karkottaminen millä menetelmällä tahansa edellyttää toistoa. Kun otetaan huomioon kevätmuuton aikaisen levähdys- ja ruokailurauhan merkitys lintujen pesimämenestykseen, ja se, että pesinnän häiriintyminen voi olla mahdollista karkotusalueiden läheisyydessä pesivillä linnuilla, laaja-alaisesti toteutettavia ja vaikutuksiltaan vaikeasti rajattavia kovaan ääneen perustuvia karkotustoimia ei voida sallia keväällä. Karkotuksen vaikutuksista muihin linturyhmiin kuin peltokahlaajiin, kuten sorsiin, ei ole tutkimustietoa. Kovaäänisen karkottamisen vaikutuksia ei tunneta vielä riittävästi, jotta muulle linnustolle aiheutuva häiriö alueella voitaisiin sulkea pois. Peltokahlaajien pesimämenestystä voi parantaa myös äänetön valkoposkihanhen karkottaminen.

Asiaa käsiteltäessä on otettu huomioon aiemmin myönnettyt ja edelleen voimassa olevat poikkeusluvut valkoposkihanhen karkottamiseen sekä edelleen vireillä olevat vastaavat poikkeuslupahakemukset. Koska poikkeuslupia on haettu ja myönnetty varsin laajoille

alueille, on lupia käsitellessä tullut varmistaa, että valkoposkihanhiin keskeisellä muuttoreitillä säilyy soveltuvia levähdysalueita valkoposkihanhille sekä muille ko. alueilla muuttolevähäville lintulajeille.

Käsittelyn yhteydessä hakemusalue on tarkastettu tärkeiden linnustoalueiden osalta. Jos hakemusalueella sijaitsee tiedossa olevia ja tunnistettuja maakunnallisesti tärkeitä lintualueita, on karkotustoimintaa näillä alueilla tarvittaessa kielletty. Hakijaa on kuultu tärkeisiin lintualueisiin liittyen ja samalla kysytty, onko aikomuksena perustaa lintupeltoja.

Tällä luvalla ei ole ollut tarpeen kieltää karkottamista kokonaan yhdelläkään hakemusalueen peltolohkoista. Lupa-alueen määrittely on tehty yhdessä paikallisen elinvoimakeskukseen kanssa. Keväällä äänipelotteiden käyttö on kielletty kaikilla hakemusalueen pelloilla. Keväinen äänipelotteiden käyttö on kielletty, koska Luken tutkimuksissa ei ole voitu osoittaa kuin kuovien ja työttöhyppien osalta, että niiden pesintä ei häiriinny äänipelotteiden käytöstä. Muiden lajien pesimärauhan turvaamiseksi äänipelotteiden käytön kieltäminen keväällä on edelleen perusteltua ja tarpeen.

Karkotustoimenpiteitä ei saa kohdistaa muihin alueilla levähtäviin lintulajeihin. Karkotustoimien toteuttamista on rajattu ajallisesti. Karkottamistoimenpiteet on sallittu vain niinä ajankohtina, johon valkoposkihanhiin muutto pääasiallisesti ajoittuu, jotta toimenpiteillä olisi mahdollisimman vähäinen vaikutus alueen muulle levähtävälle ja pesivälle linnustolle. Syysmuuttokaudella äänipelotteiden käytön saa aloittaa 20.8., jolloin alkaa myös vesilintujen metsästys.

Lupaehtojen perustelut

Lupa myönnetään vuoden 2028 syysmuuttoon asti voimassa olevana. Luonnonolot alueella eivät ole muuttumattomia, mistä valkoposkihanhiin arktisen muuton levähdysalueiden siirtyminen Venäjän Karjalasta ja Suomen eteläpuolisista maista Suomen puolelle on esimerkki.

Koska karkottaminen ja lentoon ajaminen lisää hanhiin kokemaa stressiä ja ravinnon tarvetta, on turhan karkottamisen välttäminen yksi tapa pienentää satovahinkoja. Karkotustoimet on tämän takia kielletty puiduilla sänkipelloilla ja pelloilla, joilta ei korjata satoa, sillä laiduntaminen ja levähtäminen tällaisilla pelloilla eivät aiheuta vakavaa vahinkoa.

Lupaehtojen mukaisesti luvan käytöstä tulee raportoida vuosittain. Raportista tulee ilmetä, mitä karkotusmenetelmiä on käytetty ja arvioida niiden vaikutusta satovahinkoihin. Raporttien perusteella voidaan arvioida erilaisten menetelmien toimivuutta arvioitaessa mahdollisen uuden luvan tarvetta.

7 Sovelletut oikeusohjeet

Luonnonsuojelulain (9/2023) 1 §, 69 §, 70 §, 83 §, 121 §

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi luonnonvaraisten lintujen suojelusta (2009/147/EY, lintudirektiivi), artikkelit 1, 5, 9, 10, 13

Laki sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa (13/2003) 19 §

Hallintolaki (434/2003) 55 §

Laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) 122 §

8 Päätöksen voimaantulo

Lupa- ja valvontavirasto on lain oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) 122 §:n nojalla päättänyt, että tämä päätös pannaan täytäntöön lainvoimaa vailla olevana. Ensimmäiset hanhet ovat jo saapuneet hakijan pelloille, ja jotta vakavat satovahingot saataisiin torjuttua, tulee luvan mukaisiin toimenpiteisiin tarvittaessa voida ryhtyä ennen kuin päätös on saavuttanut lainvoiman. Päätöksen täytäntöönpanoa ei voida päätöksen luonteen vuoksi lykätä.

9 Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Itä-Suomen hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä, päätös on annettu tiedoksi tavallisella sähköisellä tiedoksiannolla.

10 Asiakirjan hyväksyntä

Tämä asiakirja on hyväksytty/allekirjoitettu viraston sähköisessä asianhallintajärjestelmässä. Asian on esitellyt ylitarkastaja Saija Porramo ja ratkaissut ylitarkastaja Tapio Aalto.

11 Käsittelymaksu

316 €. Valtioneuvoston Lupa- ja valvontaviraston maksuista vuodelle 2026 antaman asetuksen (1177/2025) mukaan asetuksen voimaan tullessa vireillä olevista asioista sekä maksamattomista suoritteista Lupa- ja valvontavirasto perii maksun esim. elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten suoritteiden maksuja koskevien säännösten mukaan. Maksu määräytyy siten valtioneuvoston elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, työ- ja elinkeinotoimistojen sekä kehittämis- ja hallintokeskuksen maksullisista suoritteista vuonna 2025 annetun asetuksen (794/2024) mukaan. Lasku toimitetaan erikseen.

Luvansaaja voi vaatia oikaisua päätöksestä perittävään maksuun. Oikaisuvaatimusohje on päätöksen liitteenä.

Liitteet

Liite 1. Lupa-alueen kasvulohkot

Liite 2. Valitusosoitus

Liite 3. Oikaisuvaatimusohje

Liite 4. Raportointilomake

Tiedoksi

ympäristöministeriö
Suomen ympäristökeskus
Luonnonvarakeskus
Itä-Suomen poliisilaitos
Tohmajärven kunta
SLL Pohjois-Karjalan luonnonsuojelupiiri ry.
Pohjois-Karjalan Lintutieteellinen Yhdistys ry
Tapiola Karelia ry.

Lupa- ja valvontavirasto

Postiosoite: PL 20, 13035 LVV

Puhelinvaihde: 0295 254 000

kirjaamo@lvv.fi | lvv.fi

Liite 1. Lupa-alueen kasvulohkot

(A) Kasvulohkot, joilla karkottaminen on sallittu

Lohkot on lueteltu tilatunnuksittain kasvulohkonumeron mukaisessa suuruusjärjestyksessä
(tilatunnus:kasvulohko):

848032604:8480265820A, 848032604:8480310377A, 848032604:8480310377B, 848032604:8480310579A,
848032604:8480342309A, 848032604:8480516707A, 848032604:8480517010A, 848032604:8480517010B,
848032604:8480517212A, 848032604:8480517414A, 848032604:8480517414B, 848032604:8480540450A,
848032604:8480583391A, 848032604:8480583391B

Tämä asiakirja LVV-U/28923/2026 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LVV-U/28923/2026 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Porramo Saija 23.04.2026 13:28

Ratkaisija Aalto Tapio 23.04.2026 13:31